निर्वपतीति श्रूयते · अतो वपामार्जनान्तऽएव पात्रासादनादि मार्जनान्तः कर्मापवर्गान्तो वा पशुपुरोडाशः कर्तव्यः ततः पशुविशसनादि उखायां जिह्वाद्यवदानप्रक्षेपणान्तम्[1] ततः शमितारं शास्तीति । अथ पशुं विशास्तीत्यत्र (३.८.३.३) हरिस्वामिनः हृदयादिभ्योऽवदानश्रुतेः पशोर्विसनमर्थप्राप्तमेव किमर्थमुच्यते पशुपुरोडाशप्रचारोत्तरकालं कथं नाम विशसनं स्यादिति · विशास्तीति शासु अनुशिष्टौ इत्येष धातुर्विपूर्वो विशसने वर्तते · कः पुनः पशुं विशास्ति शमिता[2] विशसितुस्त्रिः प्रच्यावयतादित्यादिनानुशिष्यमाणत्वात् तत्र[3] च यत्त्वा पृच्छाच्छूतꣳ हविः शमिताꣳरित्यत्र शमितुरेव दर्शनात् · काण्वानां ह्यथैनं पशुं विशास्ति तमाह त्रिः प्राच्यावयतादिति पठ्यते तस्यार्थः यः एनं पशुं विशास्ति तमाह॰तादिति · माध्यन्दिनानमपि विशसनानन्तरं त्रिः प्रच्यावयतादिति मन्त्रः पठितः स लिङ्गात्कण्वश्रुतेश्च[4] शमित्रनुशासनऽएव विनियोज्य इति · तस्माच्छमितुरपि पशुविशसनं श्रुतिमूलम् आचारोऽपि तथैवास्तीति साधीय एवेदं मतम् ॥ ॥ सप्तमी कण्डिका ॥ ७ ॥

शमितारꣳ शास्ति त्रिः प्रच्यावयतात्त्रिःप्रच्युतस्य हृदयमुत्तमं कुरुतात् यत्त्वा पृच्छाच्छूतꣳ हविः शमिताꣳरिति शृतमित्येव ब्रूतान्न शृतं भगवो न शृतꣳ हीति (३.८.३.४) ॥ १ ॥ अवदानान्युखायां प्रक्षिप्यानन्तरमेव शमितारं शास्ति शिक्षयति त्रिः प्रच्यावयतादित्यादिना · अयमर्थः · हे शमितस्त्वं पशुं त्रिः प्रच्यावयतात् प्रच्यावय उत्कालय त्रिःप्र॰स्य ऊर्ध्वमावृत्तस्य हृदयमुपरि स्थापयेति · यत् यदा त्वां कश्चित्पृच्छात्पृच्छेत् कथम् शृतꣳ॰ताꣳरिति तदा त्वम् शृतमित्येव ब्रूतात् ब्रूहि · न हि पुनरेवं ब्रूतात् कथम् शृतं भगव इति तथा · एवमपि न ब्रूतात्[5] कथम् शृतꣳ हीति · तदुक्तं भवति शृतमित्येतावदेव प्रतिवक्तव्यम् भगवच्छब्दो वा हिशब्दो वा न परत उच्चारणीय इति । अनेकपाशुके त्रिःप्रच्युतयोः हृदये उत्तमे कुरुतादिति पशुद्वये त्रिःप्रच्युतानां हृदयान्युत्तमानि कुरुतादिति बहुषु च विपरिणामः · केचित्प्रच्युतस्येत्यस्य पदस्य हविःपरत्वं मन्यमाना अनूह-

---

१) Thus BC. जौहवा A sec. m. जुह्वा A pr. m. २) but see the schol. at ७. ३.
३) Thus A. तस्य BC. ४) ? कर्म A. कर्ष्म B. कएव C. ५) ? एवमपि ब्रूयात् ABC.